

2861 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 2862

være ubetydelige for de private Mand, som skulde udrede dem. Det vilde være uretfærdigt, siger jeg, fordi en saadan Mand i Reglen har lidt et stort Tab ved at tabe en væsentlig Del af sin Eiendom. Der er saaledes paa den Egn, hvor jeg har hjemme, flere Huslodder, hvoraf tildels en Fjerdedel er gaaet bort. Den ligger i det samme Sogn, hvor jeg bor, 17 Huslodder ud til Østersøen, og af disse 17 Huslodder, der have en Størrelse af 3 til 4 Lønder Land, have vijt over de halve mistet indtil en Fjerdedel af deres Areal. Det er det Ting vil se, at det, at saadanne Folk, foruden at bære det Tab, de have lidt paa deres Eiendomme, tillige skulde vedblive at svare de Byrder, der have paahvilet de Torder, som ere gaaede ud i Havet, vilde være altså trykkende; men disse Byrder vilde blive yderligere forøgede, dersom de skulde udrede de Udgifter, som ere forbundne med Ommatrifuleringen. Jeg kan, som sagt, derfor kun være det erede Finantsudvalg taknemmelig for, at det er fremkommet med et Forslag til en Bevilling i saa Henseende. Jeg kan ikke tilfulde forstaa den erede Ministers Betænkkeligheder, som det forekommer mig tildels ere udtrykte, med Hensyn til, at Staten skulde bekoste en saadan Ommatrifulering. Naar en saadan Tilbællelse til at faae denne Ommatrifulering paa Statens Bekostning kun gjælder det enkelte foreliggende Tilfælde, men ikke skal gjælde ud i Fremtiden, saa synes det mig ikke, der kan være noget saa Betænkkeligt derved. — Idet jeg, som sagt, yder det erede Finantsudvalg min Anerkjendelse, kunde jeg dog have ønsket, at det havde tilføjet endnu en Bevilling ved Siden af denne, og som vilde være nær beslaet derved. Naar her er Tale om Ommatrifulering af Tord, og om at Staten skal give Afkald paa de Skatter og Afgifter, som have hvilet derpaa, forekommer det mig, at det ogsaa vilde være meget naturligt at give en Bevilling til for Fremtiden at sikke sig imod en saadan Skattenedsættelse, ved at sikke de Steder, hvor der efter den ulykkelige Katastrofe den 13de November er kommet saadanne Forhold tilstede, at der er sienslynt Fare for, at der vil fremkomme et endnu større Tab af Land, og hvor der altså i Fremtiden er Udsigt til, at vi maa foretage en yderligere Skattenedsættelse. Jeg ser vel, at den erede Minister har været betænkt paa at sikke os imod et saadant Tab af Land og deraf flydende Skattenedsættelse, navnlig ved Forelæggelsen i Landsstinget af den nye Digelov; men jeg maa dog tillade mig at fremhæve, at det, saavidt jeg kjender Forholdet paa de vandlidte Egne, og saa-

vidt jeg nærmere har sat mig ind i dette nye Lovforslag, er mig klart, at dette Lovforslag vil være uigjennemførligt, netop paa de Steder, hvor det skulde gjenføres. Det er uigjennemførligt, netop fordi Beboerne paa disse Steder i økonomisk Forstand saa at sige ere klædt af, og ude af Stand til at gjøre saadanne Bekostninger, som ere forbundne med at oprejse den fornødne Beskyttelse imod Havet. Det forekommer mig ogsaa næsten, at et saadant Lovforslag er, om jeg maa udtrykke mig saaledes, uretfærdigt. Naar der aarlig bevilges store Summer til offentlige Arbejder, som alle gaa ud paa at lette Statsborgernes Bevemmelighed, og at bringe Staten fremad, er det ganske rimeligt, at man i visse Retninger fordrer, at de paagældende Egne skulle give Tilskud, og noget Egnende kunde vistnok ogsaa fordrer her; men at man fordrer, at Egne, der have været saaledes udsatte, som disse, efterat de i økonomisk Forstand ere blevne saagodt som nøgne, udelukkende paa egen Bekostning skulle oprejse det fornødne Værn, er ubilligt, ja det forekommer mig endog at være uretfærdigt. Det ser næsten ud til, at man i disse Egne skal pidfles med Stormfloder, efterat man ved Stormfloden er bleven pidfket med Svøber. Hvad jeg kunde have ønsket var, at det erede Finantsudvalg havde taget dette Forhold i Betragtning, og ved Siden af denne Bevilling sat en anden. Den høit erede Indenrigsminister har i det andet Ting forelagt en Digelov; men det er maasse ikke saa tilstrækkelig klart for ham, hvorledes Forholdet er paa de Steder, som denne Lov nærmest kommer til at omfatte. Jeg forventer imidlertid, at den høit erede Minister vil komme til den Erkjendelse, at Loven i den Form, hvori den er forelagt, vil være fuldstændig uigjennemførlig, og at han derfor vil fremkomme med Forslag til en Bevilling til at opføre Diger for derved at sikke, dels imod et stort Tab af Land, dels imod i Fremtiden at maatte give Afkald paa Skatter og Afgifter og endelig for derved at sikke de Statsborgere, som bo paa disse Steder, Liv og Eiendom. Det var kun dette, jeg vilde sige, og jeg vilde ønske, at en saadan Bevilling snarest muligt kunde komme frem, thi jeg skal fremhæve og fremhæve det stærkt, at dersom disse Folk paa de vandlidte Egne, og da navnlig paa Sydsfalster, atter skulde se et Efteraar indse, uden at der var gjort Noget for at sikke Ryskerne, vilde de se det indse med virkelig Nædsel. Nu er Foraaret for Gaanden, og det er nødvendigt, at Folkene der gjenopføre de bortfjællede Bygninger; men der heffer der